

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Τοῖς Α. Μακράκη καὶ παπαῖ Ἡλία.

Ὁ Μακράκης ἐνόμισεν ὅτι ἐπαγίδευσεν ἡμᾶς ἐν λό-
γοις, γράψαντας ὅτι ἡ τοῦ Ἀγαπίου τοῦ Κρητὸς βί-
βλος, ἡ ἐπικαλουμένη «*ἀμαρτωλῶν σωτηρία*» εἶναι
πᾶν ἄλλο ἢ βιβλὸς θρησκευτικῆ, πρὸς καταρτισμὸν τῶν
εὐσεβῶν συντελοῦσα, καὶ θέλει ἓνα καὶ καλὸ νὰ μᾶς πα-
ραστήσῃ ἀντιδοξοῦντας τῇ εὐσεβείᾳ, διότι καὶ τὴν βί-
βλον ταύτην καὶ πᾶσαν ἄλλην τερατολόγους διηγῆσαις
περιέχουσιν ἐπικρίνομεν. Προστίθησι δὲ ὅτι ἔργον τῶν
Συνόδων καὶ τῶν Πατριαρχῶν εἶναι νὰ ἀποκηρύξωσι τὰς
βίβλους ταύτας. Ἡμεῖς καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν
λέγοντες τῷ Μακράκῃ, ὅτι δεῖ εἶναι νὰ ἀνασκευάζῃ ὅ,τι
ἐγράψαμεν, λογικῶς, καὶ νὰ μὴ σοφιστεύεται. Διότι ἐὰν ἡ
βιβλὸς «*ἀμαρτωλῶν σωτηρία*» ἦναι καὶ συντελῆ εἰς τὴν
εὐσέβειαν καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν, καὶ ἐὰν ἐκ ταύτης φω-
τισθεῖς ὁ Μακράκης τὸν Θεολόγον ἐπαγγέλλεται, τοῦτο
καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον περὶ τῆς σπουδαιό-
τητος τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ μῆτοι ἀξιοῖ ὁ Μακράκης νὰ ὑ-
βρίσῃ μᾶς κατὰ τόπους Ἑκκλησιαστικὰς ἀρχὰς διότι
δὲν ἀπεκέρυξαν ταύτην τὴν τόσῃ ἱερὰν κατ' αὐτὸν βίβλον,
ἀφοῦ αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς ἐμνηδενίσθη καὶ κατέστη παροιμιώ-
δης διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τερατολογήματα; Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ
νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν ὅτι εἰς τὸ στάδιον τῶν ὑβρεῶν
καὶ τῆς παρανοίας οὐδένα εὐρήσει ἐρχάμιλλον. Θέλει ὁ
Μακράκης διὰ τοῦτο νὰ καταγνώσῃ ἡμῶν ἀσέβειαν;
Ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα τὴν κατάγνωσιν, ἀρκεῖ νὰ μᾶς ἐπι-
τρέψῃ νὰ τὸν ὀνομάζωμεν Θεολόγον τῆς κατὰ Ἀγάπιον
τὸν Κρητὰ βίβλου, ἥτοι τῆς τῶν ἀμαρτωλῶν σωτηρίας.
Ἐν τῷ σκόπῳ τῶν ἀρθρῶν τῆς «*Πανόπης*» δὲν ἦτο,
κύριε, ἡ περὶ τῶν βιβλίων τούτων γνώμη ἡμῶν, ἢ δὲν
σὲ βιάζομεν νὰ ἀποδεχθῆς. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἦτο νὰ σὲ
ἀποδείξωμεν, *διάβολον*, ὡς διαβαλόντα τὴν ὑπόληψιν
προστάτου ἀδελφοῦ καὶ προστάτιδος γυναικὸς, ἀγνώ-
μοτα ὡς τὸν Ἰούδαν, ὡς συκοφαντήσαντα καὶ καταδιώ-
ξαντα αὐτοὺς τούτους παρ' ὧν ἐτράφης, ἐνεδύθης καὶ
ἀπὸ κτήνους εἰς ἀνθρώπον μετεβλήθης, καὶ τελευταῖον
ὅτι, ἐὰν μὲν ταῦτα ἐπραξῆς ἐκ κακεντρεχεῖας, μίσους
καὶ ἀγρίας ἐνδικήσεως κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ τῆς
ἐνδυσάσεως καὶ θρεψάσεως σε, ὅτι δὲν εἶσαι υἱὸς τῆς Πα-
ναγίας καὶ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν δὲ, τοιαῦτα πρά-
ξας, φρονῆς ὅτι ἀκόμη πρέπει νὰ ὀνομάζῃσαι υἱὸς τῆς
Παναγίας καὶ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἶσαι παρά-
φρων, ἐπίθετον ὅπερ ὅλος ὁ κόσμος σοὶ ἀποδίδει.
Ταῦτα πρὸς τὸν Μακράκην, οὐτινος ἡ γλῶσσα καὶ ὁ

νοῦς, πρὸς τὴν ὑβριν καὶ τὴν διαστροφὴν ἐξασκηθέντα,
παντάσῃ δὲν μᾶς πτοῦσι, καθόσον καὶ πρὶν γράψω-
μεν κατ' αὐτοῦ, εἶχον ἐν ὄψιν ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐμέλλο-
μεν νὰ ὑβρισθῶμεν παρ' αὐτοῦ βαναύσως, ὅπερ οὐδα-
μῶς μᾶς δυσαρεστεῖ. Ὡς πρὸς δὲ τὸν παπαῖ Ἡλίαν, τὸν
γελοιοποιὸν τοῦτοιο σκηρικὸν τῆς Μακρακείου σχολῆς,
οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀπαντήσωμεν ἄλλο, παρὰ τὸ ὅτι ἡμεῖς,
οὔτε τὴν ἀρετὴν, οὔτε τὴν σοφίαν ἔχομεν μονοπόλιον,
οὔτε οἰηματῖαι εἴμεθα εἰς βαθμὸν τηλικούτον, ὥστε νὰ
αὐτοκαλώμεθα σοφοί, τέκνα τῆς Παναγίας καὶ ἀδελφοί
τοῦ Χριστοῦ. Ἀπεναντίας κηρύττομεν ὅτι εἴμεθα ἀμαρ-
τωλοὶ, δούλοι τοῦ Θεοῦ ταπεινότατοι καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων πάντων χεῖρονες. Οὐδένα δὲ οὐδέποτε ἠνωχλήσα-
μεν, καὶ μόνον ὅταν τις ἐπιτεθῇ κατ' ἡμῶν, τότε ἠνω-
νόμεθα. Νοεῖται δὲ ὅτι πρὸς τὸν παπαῖ Ἡλίαν, ἀπήγα-
γον τοῦ Μακράκη καὶ οὐδὲν πλέον ὄντα, καὶ ἐξ ἀπλοῦ
δημοδιδασκάλου, χάριτι τῶν ἐν Ἀθήναις ἰσχυρῶν, εἰς
θεολόγον μεταβλήθέντα, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀπαν-
τῶμεν ὡς πρέπει τις νὰ ἀπαντήσῃ εἰς γελοιοποιὸν, ὅ-
στις, γραιδίου πρόσωπον ἀπὸ σκηνῆς ὑποκρινόμενος, κα-
λεῖ τὰ πλήθη τῶν ὀπαδῶν του νὰ ἐγερωθῶσι καὶ σφάξωσι
τούς συνοδικούς, νὰ ἀναβιβάσωσι δὲ εἰς τὸν Μητροπο-
λιτικὸν θρόνον τὸν νέον τοῦτον Χρυσόστομον, τὸν *ἐπι-
σκόπον* δηλονότι τοῦ περὶ τὸν Μακράκην. Ἄλλ' ὁ μα-
κάριε Παπαλιᾶ, μὴ κληρόναι ὅτι, *Qui stultis eruditi
videri volunt, stulti eruditibus videntur*. Περὶ δὲ τοῦ
παρ' ἡμῖν Διονυσίου, ἀφες ἡμᾶς ἡσύχους, διότι καὶ καθ'
ὅσον ἀφορᾷ τοῦτον θὰ μετανοήσῃς, ἂν τὴν ὀπισθίαν αὐ-
τοῦ πῆραν ἀναστρέψωμεν. Ναί, ἐὰν σεῖς ἀνελάβετε τὴν
ἐπιμορ θέσιν τοῦ ἐξυβρίζοντος καὶ καταπομπέου τὴν ἱ-
εροσύνην καὶ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ἀφετε τοῦλάχιστον ἡμᾶς ἡσύχους τοιοῦτων βορ-
βορωδῶν ἐρίδων, διότι, ὅσον μακρὰν ὑμῶν καὶ ἂν κατοι-
κῶμεν, ὅσον καὶ ἂν μὴ μετέχωμεν τῶν σκέψεων καὶ ἐνερ-
γειῶν ἡμῶν, οὐδὲν διαλαθάνει ἡμᾶς ἐξ ὧν βουλεύε-
σθε. Ὅταν διὰ τοῦ χρόνου ἀρθῇ ἡ αὐλαίκα καὶ καταπέ-
σωσι τὰ προσωπεῖα, τότε θὰ ἴδωσιν οἱ μωροὶ οἱ κατόπιν
τοῦ ἀρματοῦ ὑμῶν μεθελκόμενοι, ὅτι ὀπισθεν τῶν πα-
ρασκηνίων τούτων μεγαλόσχημος ἵσταται ἑλλην Ἀρχι-
ερεὺς, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἀναίδης καὶ μυσαρὰ ἐταιρία,
χρήμασι πολλοῖς καὶ παντὶ τρόπῳ μηχανωμένη τὴν δι-
άστασιν καὶ τὸν διχασμὸν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων,
πρὸς ἐκδικίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας. Ἄλλὰ μὴ
ἀσχάλλετε, διότι μία Ἰταλικὴ παροιμία λέγει, *la festa
di co... vale poco*.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Ἐν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ τῇ 6 Φεβρουαρίου 1879.

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ ἀγορὰ ἡμῶν εὐρίσκειται εἰς ταραχὴν νομισματικὴν καὶ συναλλαγματικὴν. Ὁ ἔμπορικὸς κόσμος γίνεταί ἀεννάως θύμα τῆς κερδοσκοπίας καὶ τῆς ἀδιοριστίας τῆς κυβερνήσεως. Ἀγοράζει ἐπιζημίως τὸ νόμισμα καὶ τὸ συνάλλαγμα πρὸς μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ πωλεῖ πάλιν ἐπιζημίως διὰ τὴν τοῦ νομίσματος καὶ συναλλάγματος ταραχὴν, διότι ἡ κερδοσκοπία, πηγὴν ἔχουσα τὴν κυβερνητικὴν ἐνοχὴν γυμνοῖ τὸν ἔμπορικὸν κόσμον.

Χθὲς διεδόθη, ὅτι συνωμολόγησεν ἡ κυβερνήσις δάνειον μετὰ τραπεζιτῶν ἐν Παρισίοις. Ἡ εἰδήσις μετεβιβάσθη ἐξ Ἀθηνῶν παρ' ἀνθρώπων γνωρίζοντων τὰ κυβερνητικὰ μυστήρια. Κατὰ συνέπειαν ἐπῆλθεν ἔκπτωσις μεγάλη νομισμάτων καὶ συναλλαγμάτων καὶ μεγάλη ζημία εἰς τοὺς ἐμπόρους, οἵτινες εἶναι κάτοχοι ἐμπορευμάτων ἀγορασθέντων μὲ ὑψωμένας τιμὰς συναλλαγματικὰς. Ἐπωλήθη συνάλλαγμα χθὲς ἐπὶ Λονδίνου 3/μ. πρὸς δραχ. 29.50 καὶ σήμερον περιστρέφεται εἰς τὰς δραχ. 29.50—75. Τὸ εἰκοσάφραγκον τιμᾶται πρὸς δραχ. 23.60—70 καὶ ἡ ὄθωμ. πρὸς δραχ. 27.10—15.

Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν σπουδαίως ἔπαθεν ἐκ τῆς καθάρσεως 21 ἡμερῶν μετὰ τῆς Τουρκίας, μεθ' ἧς πᾶσα συναλλαγή ἐπαυσεν καθ' ἣν ἐποχὴν ἤθελον γεῖναι αἱ μεγαλείτεροι πράξεις. Ἐὰν παραταῖ ἡ καθάρσις, ἡ ἀγορὰ Σύρου θέλει στερηθῆ πλείστων τακτικῶν ἀγοραστῶν ὑφασμάτων, ἀποικιακῶν, καπνῶν κτλ. Ἡ ἐσοδεία τῶν καπνῶν Ἀαμίας καὶ Ἀγρινίου ἐφέτος ἦτο μικρὰ, ὅσον οὐδέποτε. Ὑπολογίζεται ἡ ποσότης τῶν καπνῶν Ἀαμίας εἰς μάτσα εἰς 80,000 ὀκάδων. Τοῦ ποσοῦ τούτου μεραζομένου εἰς τὰ καπνοπωλεῖα Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Πατρῶν, ἀριθμούμενα ὑπὲρ τὰ 100, ἀναλογεῖ ἐκάστῳ αὐτῶν ἀνά 800 ὀκάδας καπνοῦ μόνον!! Καὶ ἡ ἐσοδεία τῶν καπνῶν Ἀκαρνανίας ἐφέτος ἦτο μικρὰ, ἐξ ἧς ἡ πρώτη καὶ δευτέρα ποιότης ἡγοράσθη δι' Ἀθίνας, Σύρον καὶ Πάτρας, ἀπὸ τοῦ παρελθ. Δεκεμβρίου. Ἦδη ἐν ὄλῳ τῶ νομῶ Δίτωλο-καρνανίας εὐρίσκονται περίπου μόνον 140,000 ὀκ. καπνῶν τρίτης καὶ τετάρτης ποιότητος, ἧτις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἄλλοτε μόνον ἠύρισκε καταναλωτάς. Ἡ Ἑλλάς ἄλλοτε ἐκ τῶν καπνῶν εἰσέγαγεν ἀρκετὰ χρήματα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλ' ἐφέτος θὰ εἰσαχθῶσιν ὀλίγα διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους. Ἐν τῇ ἀγορᾷ Σύρου ἡ κερδοσκοπία συνεχίσθη ἀρκετὰ καπνὰ ἐκλεκτῶν ποιότητων, σήμερον δὲ ἐνεκεν τῶν καθάρσεων ἐπικρατεῖ ἀπραξία καὶ εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος.

Ὁ βίος τοῦ διδάκτορος Σχλίεμαν.

Ἐν ἔτει 1830 ὑπῆρχεν εἰς ἓν μικρὸν παντοπωλεῖον τῆς Βυρτεμβέργας εἰς Μεκλεμβούργον ἓν παιδίον 14 ἐτῶν. Το παιδίον τοῦτο, ὅπερ δὲν ἐγνώριζε νὰ γράφῃ, ἀλλ' ὅπερ μόλις ἀνεγίνωσκεν, ἀπὸ τῆς 5ης ὥρας τῆς πρωῆς μέχρι τῆς 11ης ὥρας τὸ ἐσπέρας, ἐπώλει ἀρύγγας, βούτυρον, ἄλας καὶ σάκχαρι, ἦτο ὁ ἑρρικός Σχλίεμαν. Ἐσπέραν τινὰ, εἰς φοιτητικῆς κατὰ τὸ ἥμισυ μεθυσομένος ἀπήγγειλεν μετὰ ῥυθμοῦ ἑκατοντάδα στίχων ἐκ τῆς Ἰλιάδος. Τὸ παιδίον γοητευθὲν ἐκ τῆς ἁρμονίας τῆς ἑλλην. γλώσσης, νύκτα καὶ ἡμέραν παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἀξιώσῃ ἡμέραν τινὰ νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὁμήρου. Μετ' ὀλίγον ἀπὸ ὑπηρέτης παντοπωλείου ἀπεφάσισε νὰ γείνη ναυτόπαις (μούτσος). Ἀλλ' εὐτυχῶς δι' αὐτὸ

τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν εἰς τὰ παράλια τῆς Ὀλλανδίας. Ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος, πέζῃς δὲ καὶ ἐπειτὴν ἀρίκετο εἰς Ἀμστελῶδαμον καὶ εἰσῆλθεν ἄθενης εἰς τὸ νοτοκομεῖον. Μόλις θεραπευθεὶς, ἐτοποθετήθη εἰς τινα ἔμπορικὸν οἶκον, ἔνθα ἡ μόνη ἐργασία αὐτοῦ ἦτο νὰ θέτῃ τὰ γραμματόσημα ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ νὰ τὰς φέρῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ὁ μισθὸς τοῦ ἦτο 800 φρ. κατ' ἔτος. Τὸν μισθὸν τούτου διήρσεσεν εἰς δύο. Μὲ τὸ ἥμισυ ἔζη λίαν πενιχῶς, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τὸ δεῖπνον αὐτοῦ δὲν ἐδαπάνᾳ πλέον τῶν 4 σολιδίων (20 λεπτὰ) καθ' ἑκάστην. Μὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἡγόραζεν βιβλία καὶ ἐπλήρωνεν διδάσκαλον. Τὴν νύκτα μόλις ἐκοιμάτο ὠρελεῖτο καὶ τοῦ λεπτοῦ ὅπως μελετᾷ. Πορευόμενος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀνεγίνωσκεν, ἐπιστρέφων ἐπανελάμβανεν ὅ,τι ἀνέγνω. Ἐπὶ ἑξ' ἡμέρας ἔμαθε τὴν ἀγγλικὴν, εἰς ἑτέρας ἑξ' τὴν γαλλικὴν. Οὕτως ἐξωκειώθη μὲ τὴν σπουδὴν τῶν γλωσσῶν καὶ μετ' ὀλίγον ἔμαθε τὴν ἰσπανικὴν, τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν ῥωσικὴν. Ὁ μισθὸς τοῦ ἤρξεν εἰς 1200 φρ. Χάρις εἰς τὴν γνώσιν τῆς ῥωσικῆς γλώσσης, τὸν ἀπέστειλον ὡς ἔμπορικὸν πράκτορα εἰς Πετροῦπολιν, ἔνθα μετὰ τινῶν ἐτῶν διαμονὴν, ἤνοιξεν κατάστημα διὰ λογαριασμόν τοῦ. Τὰ κέρδη ἐβάδιζον λαμπρὰ, ἀλλ' ὁ Σχλίεμαν δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη τὴν ἑλληνικὴν, μολονότι ἐξηκολούθει παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἀξιώσῃ νὰ τὴν μάθῃ. Δὲν ἤθελε νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῆς ἑλληνικῆς πρὶν ἢ συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὴν περιουσίαν τοῦ, ἀπὸ φόβον μήπως τὰ θελητὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης τὸν κάμωσι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ συμφέροντά τοῦ, (ἰδέα ὅλως γερμανικῆ). Τελος κατώρθωσε νὰ γείνη κύριος κολοσιαιᾶς περιουσίας, διέλυσε τὸ κατάστημά τοῦ, ἐσπούδασε τὴν ἑλληνικὴν καὶ κατώρθωσε νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἐννοῇ τὸν Ὀμηρον ἐν πρωτοτύπῳ. Ἐκτοτε ἤρξατο τῶν ταξειδίων αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, τὰ ὅποια θωῶς διέκοπτεν ἐνίοτε διὰ ταξειδίων εἰς Ἰνδιάν, εἰς Ἰκωνίαν, εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Νέαν Ὑόρκην κ.τ.λ. Τὸ 1873 ἀνεκάλυψεν εἰς Τροίαν τὸν θησαυρὸν τοῦ Πριάμου. Τὸ 1877 ἔπεμψεν ἐκ Μικηνῶν τηλεγράφημα πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος λέγων, ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος κ.τ.λ. Τὰ τελευταῖον ἀνεῖρε ἐν Ἰθάκῃ κυκλώπεια τεῖχη καὶ τὸ μὲ δύο εἰσόδου σπήλαιον, ἔνθα ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκρυπτε τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ. Ἦδη ἐν Χισαρλίκ εἶνε εἰς τὰ ἴχνη πόλεως πολλῆ ἀρχαιότερας τῆς Τροίας. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸν Ἀγγελοφῶρον τῆς Κων/πόλεως, ἡμεῖς δὲως δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐνυμφεῦθη καὶ Ἑλληνίδα καὶ ὅτι ἀνεγείρει ἐν μέσασι Ἀθίνας λαμπρὸν ἀρχαϊκὸν μέγαρον. (Ἀκόσ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Αἱ ἀπόκρουσις λίαν διασκεδαστικαὶ διέρχονται. Σημεῖον τοῦτο ἢ πολλῆς εὐπορίας, ἢ πολλῆς ἀπορίας, διότι ἡ περίσσεια ὑπαγορεύει τὴν εὐθυμίαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνδεῖα ἐνίοτε ἐπιβάλλει αὐτὴν, ὅπως λησμονῇ ὁ ἐνδεὴς ἐπὶ τινα χρόνον τὴν ἀτυχίαν τοῦ. Ἄλλως τε δὲ καὶ προαίσθησίς τις αἰσίου μέλλοντος πολλάκις ἐπιτείνει τὰς διασκεδάσεις ταύτας. Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεως μας αἱ εὐεργετικαὶ ὑπὲρ τῶν ἠθοποιῶν παραστάσεις εἶναι γενναῖοταται, τοῦτο μόνον φοβοῦνται πολλοὶ, μήπως αἱ ἰταλί-δες ἐκλάβωσιν ἡμᾶς ἀρκετὰ εὐθεις, διότι πράγματι ἡγεμονικῶν τιμῶν τινὲς αὐτῶν ἤξιώθησαν. — Παρατηρήθη προσέτι ἐφέτος ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἐμιμήθη τοὺς Σπαρτιάτας κατὰ τὴν λιτότητα καὶ σωφροσύνην. Πολλοὶ δηλονότι τῆς προγεούσης τάξεως, θέλοντες νὰ ἀποτρέψωσι τοὺς καλῶς ἀνατεθραμένους νέους τῆς μέθης, ἤρξαντο μεθύνοντες ὡς ἐκεῖνοι, τοὺς εἰλωτας. Διὰ τοῦτο δυνά-

μεθὰ νὰ συμγερῶμεν τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, διότι νέον πρὸς τὴν πρόδοσιν ἐποίησατο αὐτὸς βῆμα.

— Τοῦ Πατριάρχου «Φωτίου» ἐν Κων/πόλει λόγον περὶ ψυχῆς σπουδαῖον ἐπὶ ἐκκλησίας ἐκφωνήσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκ θνητοῦ σώματος καὶ ψυχῆς ἀύλου καὶ ἀθανάτου συγκείμενον ἀποδείξαντος, ὁ λαὸς τὴν ἐπιούσαν ἤρνεϊτο νὰ ἐργασθῆ, ἀλλὰ συρρέουσας πρὸ τῶν Ἀνακτόρων ἀπῆλθε πρὸς τοῦ Ἀυτοκράτορος ἵνα ἐκδώσῃ νόμον, δι' οὗ νὰ πληρῶνται τὰ ἄτομον δύο μισθοῦς, ἓνα διὰ τὸ σῶμα καὶ ἕτερον διὰ τὴν ψυχὴν, ὅπερ μικροῦ δεῖν νὰ γείνη, ἐν μὴ παρεμβάντες τινὲς ἐπειθον αὐτοῦς, ὅτι τὸ μὲν σῶμα λαμβάνει τὸν μισθὸν ἐν τῇ γῆ, καθὼ γῆινον, ἡ δὲ ψυχὴ λήφεται τοῦτον ἐν Οὐρανῷ, καθ' ὃ οὐράνιον. Ἦδὴ ὅμως ὅτε ὁ ἄνθρωπος τρισυρθεῖτος, καὶ τούτων δὲ τῶν συνθέσεων, ἀφοῦ ἡ μία, τὸ πνεῦμα, ἀνέρχεται πρὸς τὸν Θεόν, δικαιούνται, ὅσοι παραδέχονται τὴν περὶ τρισυρθέτου ἰδέαν τοῦ Μακράκη; νὰ ζητῶσι δι' τοὺς μισθοῦς, ἓνα διὰ τὸ σῶμα καὶ ἓνα διὰ τὴν ψυχὴν, καθὼ ἀμρότερα γῆινα. Ἄν οὕτως γείνη, κανεῖς, μὴδὲ αὐτοὶ οἱ Ὑπουργοί, μὴδὲ αὐτοὶ οἱ Συνοδικοὶ θὰ δυσκολευθῶσι νὰ γείνωσι Μακρακισταί. Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἰδοὺ πῶς προσηλυτίζουσι τοὺς λαοὺς. Ἐλάτε νὰ τὸ βάλωμεν εἰς τοῦ λαοῦ τὸ αὐτὸ τοῦτο, κύριοι *Μακρακισταί*.

— Μετὰ δεκαετῆ ἐπάδουον νόσον, ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὁ νεαρὸς συμπολίτης ἡμῶν ΕΜΜΑΝΟΥ-ΕΙΑ Φ. ΠΑΡΩΝΗΣ, τὸ δέκατον ἕνατον ἔτος ἄγων, λύπης βαρείας μεστὴν καταλιπὼν τὴν πατρικὴν καρδίαν, τὴν πολυλαχῶς τὴν θεραπειᾶν αὐτοῦ ἐπιζητήσασαν. Ὁ Θεὸς παρηγορήσας τὸν καλὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκειοὺς, ἀναπαύσας δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ πολυτλήμονος νέου ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ἀρχαῖος συμπολίτης ἡμῶν καὶ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης κ. Ἀλέξανδρος Διβανὸς ἐξ ἀποκλήζιας. Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἰδιῶ; ἡ τάξις τῶν λογίων ἐσπευσαν νὰ κηδεύσωσιν αὐτὸν, ὅστις ἦτο μὲν πένης, διότι ἡμιπληγία τις πρὸ τινων ἐτῶν δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ ἐργάζηται ὅσον εἶδει, ἦτο ὅμως λίαν φιλόπατρις καὶ ὄλω; ἀφωσιωμένος πρὸς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος, οὗ τὴν γλῶσσαν κάλλιον τῆς μητρικῆς του γλώσσης ἠγάπησεν. Ὁ κ. Δήμαρχος Βρουμπόλεως, ἅμα ἔμαθε τὸν θάνατον αὐτοῦ, παρήγγειλε νὰ ταφῆ δαπάναις τοῦ Δήμου, καθόσον ἦτο γνωστὸν δι' ἃ τῶν πρὸς ταρὴν δαπανῶν ἐσπερεῖτο. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου εἶναι ἀξίεπινοος. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οὐδὲν ἔχοντες νὰ προσφέρωμεν ἄλλο τῷ θανόντι, ἀπονέομεν αὐτῷ τὸ ὑψίστον χαῖρε μετὰ τῆς δεήσεως τοῦ νὰ ἀξιώθῃ τῆς αἰωνίας ἀναπαύσεως παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ.

— Αἱ «Νεαὶ Ἰδέαι», ἔγκριτος ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης, ἰδοὺ πῶς ἀποφαινεται περὶ τῶν μεταξὺ ἀφνου» καὶ «Ἐρμου» διαπληκτισμῶν. «Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν προσενοῦσιν ἡμῖν οἱ βραεῖς διαπληκτισμοὶ τῆς ἐν Βρουμπόλει δημοσιογραφίας. Ἐν ᾧ καιρῷ ὤρπειλον αὕτη, ὡς καὶ πᾶσα ἡ ἐν Ἑλλάδι δημοσιογραφία, νὰ ἔχῃ ἐστραμμένην ὀλόκληρον τὴν προσοχὴν ἀλλαγῶν, πραγματευομένην περὶ τῶν ζωτικωτέρων τοῦ τόπου ζητημάτων, διχρωτίζουσα τὸν λαόν καὶ μορφονουσα τὴν κοινὴν ἐπ' ἀγαθῷ γνώμην, κατατρίβει τὸν καιρὸν, τὸν χάρτην καὶ τὰ στοιχεῖα εἰς ἀμοιβαίας ἀνετηκλήσεις δι' ἐποουσιώδη ἕως πράγματα. Ἄλλ' ἔχομεν δι' ἑλπίδος ὅτι ὁ ἐκτροχιασμὸς οὗτος τῶν συναδέλφων, συναισθανομένων τὴν ὕψηλὴν αὐτῶν ἀποστολὴν, θελεῖ καταπαύσει.»

— Ἀπεβίωσεν ἐν Πανόρμῳ Τήνου ὁ Ἀθανάσιος Μυρομαρῆς ἐν βιβλῇ γήρατι, πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας καὶ θεοῦ

πρωτος ἐκ πατρὸς, τοῦ βουλευτοῦ κ. Γρηγορίου Μ. Μαυρομαρῆ.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὸς διδασκαλικὸς σύλλογος προεκήρυξε τὰ ἐπόμενα ζητήματα διὰ τὰς γενικὰς τοῦ Αὐγούστου συνελεύσεις τῶν μελῶν.

α) Ἀδυνατοῦ ὄντο; νὰ συσταθῶσι πλήρη διδασκαλικά σχολεῖα ἐν ἀτάσσι ταῖς κώμαις τοῦ βασιλείου, ὅποια πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἐν ταῖς ὀλιγοπληθεστέραις τούτων συσταθησόμενα κατὰ τε τὰ μαθήματα, τὴν μέθοδον, τὰς ἐννοιαῖας; τὰξις, τὴν σχέσιν πρὸς τὰ πλήρη καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ διδασκάλου; β) Τινὲς τρόποι δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐκπληρῶν διδάσκαλος; δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διοριζόμενος καὶ ἀπολυόμενος μόνον τῇ προτάσει ἐπιτροπείας τινὸς ἐν τῷ νομῷ ἐδρεούσης; γ) Πῶς πρέπει νὰ κανισθῶσι τὰ τῆς ἐποπτείας τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἵνα καταστῆ αὕτη ἀκριβῆ; αὐστηρὰ καὶ δικαία; δ) Πρέπει νὰ τελεῶσιν οἱ μαθηταὶ διδάκτρα ἢ οὐ; Τελούμενα δὲ τὰ διδάκτρα, πῶς ἀρμοδιώτερον νὰ εἰσπράττωσιν καὶ ὑπὲρ τίνος; ὑπὲρ τοῦ διδασκάλου ἢ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου τῶν δημοτικῶν σχολείων ἂν συστήθῃ τοιοῦτον; ε) Τίνα τὰ δικαιώματα τῶν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ διδασκαλείου λαβόντων πτυχία δημοδιδασκάλων; στ) Τὰ τῶν θηλέων σχολεῖα πρέπει νὰ διαφέρωσι καὶ κατὰ τί τῶν σχολείων τῶν ἀνρένων; ζ) Ποῖα εἶναι αἱ οὐσιώδεις ἐλλείψεις τῆς παρ' ἡμῖν γυμναστικῆς παιδείσεως ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς μεθοδικῆς διδασκαλίας, πειθαρχείας καὶ ἀνατροπῆς, καὶ τινὲς τρόποι δύναται νὰ θεραπευθῶσιν; Ὅσοι τῶν ἐταίρων δὲν θὰ δυνθῶσι νὰ μετᾶσχῶσι τῶν προφορικῶν συζητήσεων προσκαλοῦνται νὰ πέμψωσι τὰς διατριβὰς αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συλλόγου ἢ μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέρας; ἐναρξέως τῶν εἰδικῶν συνελεύσεων, ἢ μέχρι τέλους Ἰουλίου ὅπως ἀναγνωσθῶσιν αἱ διατριβὰς αὐτῶν κατὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ Αὐγούστου.

— Ἡ κυβέρνησις συνέστησε δύο σχολὰς, τὴν μὲν ἐν Σπάρτῃ τὴν δὲ ἐν Καλάμαις, πρὸς διδασκαλίαν τῆς ἀνατροφῆς τοῦ μεταξοδόμβυκος καὶ ἐκλογῆν τοῦ μεταξοσπόρου κατὰ τὸ σύστημα τοῦ γάλλου Παστέρ καὶ τῆς μὲν πρώτης διώρισε διευθυντὴν τὸν κ. Ι. Κ. Ἀποστολόπουλον, ἀγρονόμον, τῆς δὲ δευτέρας τὸν κ. Γ. Α. Δουροῦτην, βρομβικιστῆρον.

— Κατὰ τὰ «Ἡμ. Νέα», ὁ Βαδιστῶν καὶ ὁ Γαμβέτας διαφωνοῦσιν ἐν πολλοῖς, συμφωνοῦσι δὲ ὡς πρὸς ἐν καὶ μόνον, ὅτι ἡ Γαλλία ὀρεῖται νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

— Εἰς τὴν ἀσημαίαν τηλεγραφοῦσιν ἐκ Φιλιππουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἰανουαρίου ἡ Σήμερον ἔμαθον παρὰ τοῦ Ῥώσου διοικητοῦ Στολύπιν ὅτι οἱ πράκτορες τῶν κομητᾶτων διανεμοῦσι προκηρύξεις προσκαλοῦσας τοὺς Βουλγάρους τῆς Μακεδονίας εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας. Ἄλλοθεν μανθᾶνω ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας ἐπέμθησαν εἰς Μακεδονίαν 25,000 ὄπλα καὶ ἀφθονα πολεμοφόδια καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν Βουλγάρων τῆς Ῥωμυλίας διενεμήθησαν ἤδη 75,000 ὄπλα μετὰ 200 φυσικῶν δι' ἕκαστον ὄπλον, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τῆς ἐθνοφρουρᾶς. Μικρὰ στίφη Βουλγάρων ἐκ τῶν ἀνατολικῶν διαμερισμάτων διέρχονται διὰ Φιλιππουπόλεως ἀπερχόμενα εἰς Σαμάκωβον καὶ ἄλλας θέσεις ἐγγύς τῶν συνόρων τῆς Μακεδονίας. Ὁ ὄλος ἄρρη πλῆθυσμὸς τοῦ διαμερισματος Χάσκιζι ἐκλήθη εἰς γυμνάσια καὶ ἐν Χιλιππουπόλει δ' οἱ Βούλγαροι ἀσχοῦνται εἰς τὰ ὄπλα. Ἐκ συνδιαλέξεων μετὰ διακεκριμένων Ῥώτων ἐσχημάτισα τὴν πεποιθῆσιν ὅτι παρασκευάζεται ἀντίστασις κατὰ τῆς ἐπανόδου τῶν Τούρκων εἰς Ῥωμυλίαν, ἣτις θὰ μεταβάλλῃ ῥῆξιν τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων.

— Έκ τῆς γλώσσης τῆς ἁ' Ἀρκτουρ ἐξίγεται ὅτι αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Ἀγγλων ἐν Ἀργανιστάν θά βιάσῃ καὶ τὴν ῥωσικὴν κυβέρνησιν νά ἐπιτελέσῃ νέας κατακτήσεις ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ. Ἄδεν συμβουλευόμεν τὴν ῥωσικὴν κυβέρνησιν, γράφει τὸ ἐν Βρυξέλλαις ὄργανον αὐτῆς, ν' ἀποδοθῇ εἰς παρκεκινδυνευμένον ἐγγείρημα, οἷον τὸ τῶν Ἀγγλων ἐν Ἀργανιστάν. Ἀλλὰ καλῶς θά ἔπραττε λαμβάνουσα ἐν κοινῷ τῷ δέοντι καὶ ἐν τῇ φυσικῇ σφαιρᾷ τῆς ἐνεργείας τῆς μέτρα συντελεστικά εἰς ἐνίσχυσιν τῆς νομίμου αὐτῆς ἐπιρροῆς.

— Ἡ Γερμανία ἀντεξεδικίθη ἐπὶ τῇ συζύξει τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας μετὰ τοῦ ἀπαίτητοῦ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀνωβέρου. Τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τοῦ Βίσαρκ, τὸ βιενναῖον ἀνακτοβούλιον συνήνεσεν εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ πέμπτου ἀρθροῦ τῆς συνθήκης τῆς Πράγας, δι' οὗ, ὡς γνωστόν, ἡ Πρωσία ὑποχρεοῦτο ν' ἀποδώσῃ τῇ Δανίᾳ τὰ βόρεια, τὰ καθαρῶς δανικά διαμερίσματα τοῦ Σλέσβιγ. Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ἔμεινεν ἐπὶ δώδεκα ἔτη νεκρὸν γράμμα, νῦν δ' ἀκυροῦται καὶ κατὰ τύπον.

— Ἡ ἁ' Ἐφημερὶς τῆς Αὐγούστου δημοσιεύει περιέργους ἀποκαλύψεις περὶ τῶν σχεδίων τοῦ κόμητος Ἀνδράσου. Ὁ κόμης φρονεῖ ὅτι, ἐὰν ἄλλη τις δύναμις δὲν τηρήσῃ πιστῶς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου, καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία θ' ἀπαλλαγῇ πάσης ἐξ αὐτῆς ὑποχρέωσης. Ἐὰν ἐπομένως ἡ Ῥωσία δὲν ἐκκενώσῃ ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ῥωμυλίαν, καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία θά προῆθῃ τὸν Μάϊον αὐτογνωμόνως πρὸς τὸ Νότιον καὶ τὴν Θεσσαλονικίαν.

— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Βερολίνου· Ἡ Γερμανία θά μεσολαβήσῃ μετὰ τῆς Ῥωσίας καὶ Ῥουμανίας. Ἡ συμαγία τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας διαδέχεται τὴν τῶν τριῶν Αὐτοκρατορῶν.

— Ἡ ἁ' Ἐφ. τοῦ Βουκουρεστίνου γράφει

«150 διδάσκαλοι διωχθέντες ἐκ Βασσαραβίας μένουσιν ἄεργοι· λέγεται ὅτι θά διορισθῶσιν οἱτοι εἰς Δοβρουτσᾶ.

» Ὁ Δούναβις ἐπάχυνεν κάτωθεν τοῦ Γαλαζίου πρὸς τὴν Τούλτοαν καὶ φόβος ἐπίκειται περὶ πλημμυρῆσεως τοῦ κάτω μέρους τοῦ Γαλαζίου.

— Παντοχοῦ ἀπειλούμεθα ὑπὸ πλημμυρῶν· αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου φαίνεται ὅτι συνεκεντρώθησαν ἐνταῦθα. Ἡ κυβέρνησις προτίθεται νά στήσῃ λοιμοκαθαρτήρια καθ' ὅλην τὴν ἀνατολικὴν καὶ μεσημβρινὴν μεθόριον γραμμὴν τοῦ κράτους.

— «Καὶ πάλιν μετὰ τῆς Ἰβραΐδας καὶ Γαλαζίου ἡ συγκοινωνία διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διεκόπη ἕνεκα τῆς πλημμύρας τοῦ Σιρέτ.

(Ληφθέν ἐνταῦθα).

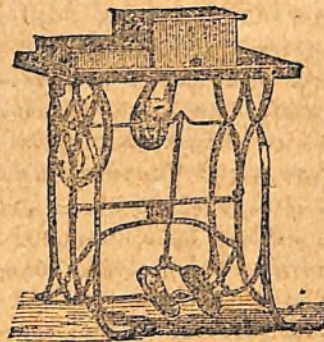
ΑΘΗΝΑΙ, 5/17 Φεβρ. — Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἐπιβεβαιῶν τὴν διακοίνωσιν τοῦ Φουρνιῆ πρὸς τὸν Καραθεοδωρῆν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος. Ὑπουργικὸν συμβούλιον Τυρκίας ἀποφασίσαν ἤθελε ποιῆσαι παραχωρήσεις καὶ ὀρθοθεσίαν συνόρων, ἐτηλεγραφήσῃ τὴν ἀπόφασίν του τῷ Μουχτάρ πασᾶ ἐν Πρεβεζῇ. Αἱ παραχωρήσεις τῆς Πύλης θεωροῦνται ἐτιλίαν ἀπομακρυσμέναι τῆς γραμμῆς τῆς ὀρθοθεσίας τοῦ συνεδρίου, ὥστε ἀδύνατος ἔτι συνεννόησις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ἐκ Σίφνου χειρουργὸς καὶ ἐμπειρικὸς ἰατρός κ. Χρήστος Χριστόπουλος, κατ' ἀδειαν τοῦ Ἱατροσυνεδρίου τὰ τῆς χειρουργίας ἐκτελῶν, καὶ ἰδίως

ἐπιτυγχάνων εἰς τὰ χοιραδικὰ νοσήματα, ἐπανελθὼν κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαμένει ἐνταῦθα, ὥστε οἱ πάσχοντες ἐκ χοιράδων δύνανται νά ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν του.

Ὁ κ. Μιχ. Τροφιμῶν ἠνέωξε γραφεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Β. ταχυδρομείου, ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τοῦ κ. Ν. Στεργίου, εἰς ὃ πωλοῦνται εἰς εὐθνηστάτας τιμὰς τὰ ἐξῆς: ἦτοι
ΨΑΡΡΟΚΟΛΛΑ Γαλλίας.
ΣΑΠΩΝΕΣ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.
ΠΥΓΑΡΙΑ ἀτσάλινα.
ΣΚΟΤΠΑΙΣ μετὰ τὰ χέρια των, σιδηροδεμέναις, καὶ
ΤΣΙΜΕΝΤΟ Γαλλίας.

ΜΗΧΑΝΑΙ

ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ἀποϊανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς εὐθνηστάτας τιμὰς ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΗ.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙ τοῦ κ. Γαβριήλ

Ἀράχκη, κείμεναι εἰς θέσιν Ἄρμον μετὰ τῶν βυρσοδεψείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορνηλάκη, εὐρύχωροι μῆκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἐκάστη, ἔχουσαι πατάρια καὶ ὕδωρ ἄφθονον, σκεπατμέναι δὲ μετὰ κεράμους, **ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ**. Ἢ διέϋθυνας εἰς τὸν ἴδιον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Περαιτωθείσης τῆς διαδικασίας πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων τῆς πτωχεύσεως Εὐαγγέλου Καλουτᾶ, καλοῦνται πάντες οἱ δανεισταὶ ὧν τὰ δάνεια ἐξελεγχθέντα ἐγένοντο δεκτὰ εἰς συνέλευσιν συγκροτηθησομένην τὴν 9ην Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν τῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Κ. Τσιροπινᾶ. Οἱ προσωρ. Σύνδικοι θέλουσι δώσει λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν των, ὃ δὲ πτωχεύσας καλούμενος ἐπὶ τούτῳ ἐπίσης θέλει δικαιολογήσῃ τὴν θέσιν του καὶ ὑποβάλλει ὅσας τυχὸν ἔχει προτάσεις περὶ συμβιβασμοῦ.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νά τοιχοκολλήσῃ τὴν παρούσαν εἰς τὰ ἐν ἀρθρῷ 677 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀναφερόμενα μέρη καὶ δημοσιεύσῃ ταύτην διὰ τῆς ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη».

Ἐν Σύρῳ τὴν 5 Φεβρουαρίου 1879.

Οἱ πληρεξ. Δικηγόροι τῶν Προσ. Συνδικῶν

Σ. Α. ΜΑΤΕΣΙΣ.

Κ. ΣΑΔΑΤΑΜΠΑΣΗΣ.

Ὁ Προσ. Σύνδικος

Ὁ Εἰσηγητὴς

Π. Ν. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ.